

A rámás csizma esete

Elbeszélésünk idején a rámás csizmát még csak híréből ismerték a Palócföldön. Apraja-nagyja bocskort viselt, vagy akinek éppen módjában állott, sarut húzott. Csak Lóczon kezdett az újabb fajta lábbeli divatba jönni s a bíró, meg a törvénybíró, ha a megyeházhoz hivatalosak voltak: fényesre kikefált kordován rámás csizmában, kék mándliban jelentek meg.

Bántotta ez a szomszédbeli rimócziakat s föltették magokban, hogy minden áron szert tesznek ők is egy pár rámás csizmára. Jaj de hogyan? Mikor Tőke Tamás rimóczi remekes csizmadia és czéhbeli atyamester hat forint nyolcz garason alul nem szabja párját. Mindegy, a rámás csizmának meg kell lenni, ha másképen nem, kerüljön ki a község kasszájából, de a bíró meg a törvénybíró ezután rámás jószággal járuljon a vármegye színe elé. Ha aztán a dolgukat elvégezték, odahaza vessék le, majd a polczra teszik, míg megint szükség lesz rá.

Kiszabták tehát a rámás csizmát, még pedig csak hitelbe, Tőke Tamás móczi remekest bízták meg vele, meg ígervén neki, hogy Pál-vásárra kikerül a tők, káposzta és aszalt körte árából. Elmúlt a Pál-vásár, meg aztán még egy vásár, ám a rimóczi kupaktanács megfedekezett a fizetésről. Tőke mester átüzent Rimóczra, de bízató szónál nem kapott egyebet. Sok zaklatás után Tőke maga ment a csizma áráért. Estefelé érkezett Rimóczra. Egyenesen a községházára ment. Ott találta az egész községi tanácsot, minden pereputtyostól; javában mulattak, épen farsangot tartottak. Szólt a duda, járta a táncz, csoszogtak a lábbeliek. Csak a bíró járta a kopogóst, minthogy épen a rámás csizma volt a lábán, a melyet a kezében lévő mogyoró pálczával veregetett. Már pedig Rimóczon, Lóczon, meg Móczon a csizma szárát veregetni annyit tesz, hogy annak az ára ki van fizetve. Tőke Tamás czéhbeli atyamesternek értésére adatott ekképen, hogy semmi keresni valója, menjen békességgel haza, mert még majd a hátára kerül a folytatása. El is kotródott, borzasztó bosszút forralván magában.

Megjött az új vásár. A rimóczi bíró meg a törvénybíró elhatározták, hogy Vácra mennek az új vásárra, egyúttal megnézik a nagytemplomot is, a melyet eddig csak híréből ösmertek. Egy kicsit kényes dolog volt az, mert a falunak csak egy pár rámás csizmája volt, már pedig, ha Lóczon, hol minden községbeli embernek volt már rámás csizmája áthajtanak, meglátják, hogy csak egyiknek van rámás csizmája. De a bíró furfangja segített ezen is. Elhatározták ugyanis, hogy a bíró jobb, a törvénybíró pedig a bal lábára húzza fel a falu csizmáját és e szerint csak a csizmás lábokat lógatják ki a szekér oldalán. Úgy is lett. Rimócz községének a becsülete meg volt mentve. Íme! Láthatták a lóczyiak, hogy nemcsak a bíró, hanem a törvénybíró lábára is került kordovány rámás csizma.

A rámás csizma esete

Írta: Ismeretlen szerző

2020. július 22. szerda, 00:00 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 07:57

A kocsi sebesen hajtott Lóczról Mócz felé. Újabb riadalom támadt. Móczon lakik Tőke Tamás remekes mester, kinek a csizma árával tartoznak, ha majd meglátja a szekér oldalán kilógó csizmákat, még majd lekapja a lábokról. Itt gyorsan határozni kellett. Akképp cselekedtek, hogy helyet cseréltek és most két bocskor lógott ki a szekér oldaláról. A csizmás lábakról, pedig a csizmát lehúzván, a saroglyába dobták. Éppen a tornáczon állt Tőke Tamás, amint a kocsi a templom előtt levő kátyúnál hajtott el. Itt elérte bíró uramékat a végzet. A kocsi egy hatalmasat zökkent, a híven őrzött falu kincse, a rámás csizma kipottyant a saroglyából. A lovak megbokrosodva, eszeveszetten rohantak Vácza felé.

Most jött még meg csak a java. Rémülettel látta a bíró, meg a törvénybíró Tőke Tamás remekest a csizma felé szaladni. Oda a csizma! A kocsiról leugorva, a templom felé szaladt a két érdemes férfiú félig mezítláb, félig bocskorban, de már későn, mert a csizma eltűnt.

Már most mitévők legyenek? Így félig mezítláb sem Vácza, sem pedig vissza nem mehetnek. Kérésre fogták a dolgot. Tőke mester nem engedett. Most már ő ütött a csizma szárára nagyot a tenyerével, aztán verses rigmusokba azt mondta, hogy:

Nyolcz forint és nyolcz krajczár

A csizmaért ennyi jár.

Ki üti a csizma szárát,

Az fizesse ki az árát!

Mit lehetett tenni, kifizették a kordovány csizma árát. Nagyobb baj se történt, minthogy a lovak kocsistól azalatt Vácza felé szaladtak, bíró uramék pedig gyalogszerrel — Lóczot megkerülve — kutyagoltak haza Rimócz felé!

A rámás csizma esete

Írta: Ismeretlen szerző

2020. július 22. szerda, 00:00 - Módosítás: 2022. július 06. szerda, 07:57

Forrás: Magyar Földművelő 1899. 2. évfolyam 31. szám. 242-243.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/MagyarFoldmuvelo_1899/?query=v%C3%A1s%C3%A1r&pg=241&layout=s